

מ"ת 12566/02/23 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו עסא (עציר)

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 12566-02-23 מדינת ישראל נ' אבו עסא(עציר)
תיק חיצוני: 82316/2023

בפני	כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מבקשים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הדס טוביה
נגד	
משיבים	מחמד אבו עסא (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עידו פורת

החלטה

בפני בקשה של המדינה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו זאת לאחר שכתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, לצד אי ציות להוראת שוטר במדים הוגש כנגדו.

בהחלטה ארוכה ומנומקת שניתנה על ידי ביום 7.3.23 קבעתי כי בידי המדינה ראיות טובות נעדרות כרסום מהותי הקושרות את המשיב לעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

באותו היום, ולאחר הקראת החלטתי, טענו הצדדים בפני בשאלת מסוכנותו של המשיב כאשר ב"כ המשיב טוען שאת מסוכנותו הספציפית של משיב זה ניתן לאיין בחלופת מעצר הכוללת פיקוח של מבוגרים מנכבדי העדה אשר מוכנים להיות ערבים של המשיב.

בנוסף, קיימת גם אפשרות של המשך מעצר באיזוק לה תיערך ההגנה אם בית המשפט יורה על המשך מעצר בדרך זו.

ב"כ המדינה התנגדה לכל שחרור של המשיב נוכח מסוכנות (לשיטת המדינה) המצויה ברף גבוה אותה לא ניתן לאיין בכל חלופת מעצר ובכלל זה המשך מעצר באיזוק.

ב"כ המדינה טענה כי כאשר המדובר במרדף רכוב ולאחר מכן מרדף רגלי מלווה מסוק, וכאשר מדובר בנהיגה שנייה בזמן פסילה המהווה הפרה של הוראה חוקית שניתנה על ידי בית המשפט, וכאשר ברקע עבר תעבורתי מכביד כמו שיש למשיב זה שגם שנת מאסר מותנה ברקע לא הרתיעה אותו, הרי שאין מקום לחלופה כזו או אחרת.

דין -

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל את ההלכה הבאה מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון בעצמה החליטה בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

מול קביעות אלה של בית המשפט העליון ניצבות גם החלטות אחרות של אותה ערכאה, שם קבע בית המשפט העליון כי בנסיבות בהן עולה מסוכנות חריגה מהתנהגותו של נהג, יהיה מקום להורות על מעצרו עד לתום ההליכים.

להדגמת עמדה זו של בית המשפט העליון אפנה **לבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקיה** (להלן: פרשת אבו רקיה) שם הנסיבות דומות להפליא לנסיבות של הפרשה שבפני:

בפרשת אבו רקיה הוגש לבית המשפט כתב אישום בו יוחסו למשיב עבירות של נהיגה ללא רישיון תקף, בזמן פסילה, אי ציות לאות שוטר במדים ונהיגה בקלות ראש.

המשיב בפרשה זו היה מורשה במקור לנהיגה אך רישיונו פקע והוא היה תחת פסילה. במהלך דרישה ממנו לעצור, ניסה המשיב להימלט מהשוטר ובמהלך ניסיון זה פגע עם רכבו בגדר בטיחות שלצד הכביש.

בעניינו של פאדי אבו רקיה החליטו כל שלושת הערכאות שהכריעו בפרשה כי **יש הצדקה בנסיבות אלה להורות על מעצרו עד לתום ההליכים** וכך קבע בית המשפט העליון:

"מסוכנותו של אדם נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את המקרה. בין היתר, נבחנים עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות. המסוכנות העולה ממעשה העורר היא רבה ובהתנהגותו גילה, כי הוא חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו השוטרים."

"אכן מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכית, אך בנסיבות המעשים המיוחדים לעורר, ובפרט

חומרתם, יש בהם כדי להצדיק לטעמי את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו. לא מצאתי כל דופי בהחלטתו המנומקת של בית המשפט המחוזי. הלכה היא כי השיקולים לעניין מעצר עד תום ההליכים נוגעים הן למעשים המיוחסים לנאשם והן לנסיבותיו האישיות העשויות ללמד על רמת מסוכנותו."

אדגיש כי בפרשת אבו רקיייה, עברו התעבורתי של המשיב היה קל משמעותית ממצבו של המשיב בפרשה שבפני:

למשיב שבפני עבר תעבורתי חריג מאד בחומרתו.

משיב זה הורשע ביום 20.6.17 על ידי בית המשפט המחוזי מרכז בביצוע עבירות של גרימת חבלה חמורה והפקרה לאחר פגיעה (ברף הגבוה ביותר של עבירת ההפקרה - סעיף 64א(ג) בפקודת התעבורה, וכתוצאה מהרשעה זו נגזרו עליו 5 שנות מאסר בפועל ו- 10 שנות פסילה לצד עונשים נוספים.

כתוצאה מאותו גזר דין, גם מאסר מותנה בר הפעלה לתקופה של שנה תלוי כנגד המשיב.

אם לא די במתואר לעיל כדי להסביר את רף המסוכנות הגבוה והחריג הנשקף ממשיב זה, לחובתו גם עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה מיום 3.4.22 יחד עם עבירה של הגשת בקשה לקבלת רישיון בזמן פסילה בניגוד לסעיף 66 בפקודת התעבורה, ובגין עבירות אלה נגזרה עליו חצי שנת מאסר בפועל לצד 36 חודשי פסילה נוספים ומאסר מותנה נוסף שהוא בר הפעלה לתקופה בת 12 חודשים, כך שבסה"כ לחובת המשיב שנתיים של מאסר מותנה מצטבר בר הפעלה.

לחובת המשיב גם 8 עבירות של הסתייעות ברכב לעבור עבירה בגין (באיחוד דיון) ריצה 15 חודשי מאסר זאת לצד עבירות נוספות של אי ציות לתמרורים, נהיגה באור אדום, ועבירות מהירות.

גם מבחינה פלילית רחוק מאד משיב זה מהגדרה של אדם נורמטיבי:

לחובתו עבירות רכוש רבות, וקשירת קשר לביצוע פשע (9 תיקים שונים שאוחדו למשפט אחד לגביו הורשע ונגזרו עליו 15 חודשי מאסר).

שילוב עברו הפלילי והתעבורתי הכבד מאד של משיב זה, לצד התנהגותו בפרשה זו לפיה החל במרדף רכוב ופרוע (כך נוסח הדבר על ידי השוטרים במזכרים) תוך אי ציות להוראות שלהם לעצור, ולאחר מכן מרדף רגלי, מניבים מסקנה חד משמעית ולפיה לא ניתן לתת אמון בסיסי במשיב זה שיציית להוראה כזו או אחרת של בית המשפט.

מי ששני מאסרים מותנים של שנה כל אחד לא הרתיעו אותו, ומי שכבר פגע קשות בתאונה באדם אחר והפקיר אותו פצוע ולאחר מכן ריצה 5 שנות מאסר בגין התנהגות זו, חוזר ונוהג רכב בעודו תחת פסילה פעילה הנובעת משני תיקים שונים (10 שנים מתיק ההפקרה ו- 3 שנים נוספות מתיק אחר של נהיגה בפסילה לאחר שחרורו ממאסרו), לא ראוי לאמון בסיסי של בית המשפט.

אני סבור כי רף המסוכנות במקרה זה כה גבוה וקיצוני עד כי גם המשך מעצר בדרך של איזוק אלקטרוני לא יכולה לאיין מסוכנות ברף זה, ונדרש פיקוח של שב"ס בתנאי מעצר ממשי כדי לוודא שמשיב זה לא חוזר לנהוג ולא חוזר לסכן את משתמשי הדרך.

אני מקבל באופן מלא את עמדת המדינה ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו בתיק העיקרי הצמוד לפרשה זו.

ניתנה היום, י"ט אדר תשפ"ג, 12 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.